

[Stensballe.]

Banen bedre, end vi har brugt den hidtil — naar Befolkningen paa den Maade ligefrem giver Tilsagn om en vis Transport, saa mener jeg i hvert Fald, at vi maa kunne regne med Indtægten i det Aar, som der foreligger Regnskab for. Den højtærede Minister ved heller ikke, hvorledes Indtægten har været i det Aar, der er gaaet; han ved det for Banerne i store Træk, men ikke, hvorledes den har været for de enkelte Baner. Derfor har vi ment, at vi kunde blive staaende ved denne Beregning, og vi har udtrykkeligt sagt, atsaaledes har vi regnet, saa det kan der ikke være nogen Tvivl om.

Den højtærede Minister talte saa om en Regnefejl. Jeg forstod ikke første Gang, hvad det drejede sig om, men nu ser jeg, hvad det er, og jeg maa erkende, at der er en Skrivefejl, idet der er kommet til at staa 307 000 Kr. i Stedet for 370 000 Kr. Men det er selvsagt ikke noget, der er sket for at vildlede. (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Friis-Skotte]: Men Resultatet bliver et andet!). Resultatet maa rettes med de 63 000 Kr., men det bliver dog omtrent det samme. Det drejer sig jo alt sammen kun om et Jøgement, og om Tallene bliver lidt større eller mindre her, hvor det drejer sig om to Prøveaar, er af mindre Betydning.

Den højtærede Minister sagde, at det drejede sig om 310 000 Kr. mere i Skat. Men Afskrivningsbeløbet er jo en Versurpost, saa der bliver hverken mere eller mindre Skat af den Grund. Naturligvis, hvis der var et stort Overskud, vilde det hjælpe til at bringe Skatterne ned, men i de Øpgørelser, vi stadig regner med, og af hvilke vi ser, hvad det almindelige Driftsunderskud er uden Afskrivning og Forrentning, tager man slet ikke Hensyn der til, og der er endda Underskud paa Banerne. Saa længe det gaar saadan, maa man mere regne med Afskrivningerne som noget imaginært end som noget materielt.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at hvis man i en privat Virksomhed ved at stille et Budget op paa Grundlag af Indtægterne i et tidligere Aar vilde forlede Trediemand til at sætte Penge ind, saa kunde det gaa galt. Nej ikke, naar man stiller det op saaledes, at man siger: saadan og saadan har vi regnet, og de og de Pensioner er taget i Betragtning. Pensionsudgifterne undgaar man ikke, og derfor vil det ikke gaa saaledes de første Aaringer, som Ministerens Opstillinger viser. Den højtærede Minister hævdede, at de selv samme Udgifter vilde man faa, om man ventede nogle Aar.

Nej, det vil man ikke, for om nogle Aar vil der være mindre Personale, og der vil være større Adgang til at faa det overflødige Personale anbragt paa de øvrige Strækninger. Derfor vil det gøre en ganske betydelig Forskel, om man venter med at nedlægge Banerne eller gør det nu; gør man det, maa man efter de Oplysninger, der foreligger, gaa til Pensionering i ret stort Omfang, saaledes som vi har forudsat.

Den højtærede Minister syntes, at det var en umoralsk Betragtning, vi havde gjort gældende, og at saadan kunde man ikke stille sig overfor de paagældende Egne. Men saaledes som vi stiller det op, er der ikke noget umoralsk deri, vore Betragtninger er rigtige nok, naar man undtager den beklagelige Fejl, der er indløbet med Hensyn til Beløbet, og som man jo kan rette. Vi fremhæver netop, at hvis der ikke kommer en bedre Udnyttelse af Strækningen, maa man ikke regne med de paagældende Baners Opretholdelse. De Egne, som ikke vil bruge deres Bane, maa være forberedt paa, at Strækningen nedlægges, hvis da ikke særlige Hensyn gør sig gældende. Jeg maa altsaa afvise den Kritik, som den højtærede Minister fremkom med her.

Den højtærede Minister begyndte med at sige, at naar der skulde spares, saa hastede det ikke for os med at spare, til Trods for at vi havde raabt kraftigt om Besparelser. Ja, hvor det drejer sig om virkelige Besparelser, kan Ministeren altid finde os, men hvor det drejer sig om Besparelser af tvivlsom Karakter, der maa den højtærede Minister i hvert Fald vente paa os, til vi kan faa en virkelig Besparelse frem. Det forekommer mig, at Ministeriets Besparelser som Regel begrænser sig til Petitesseer, ikke er Besparelser efter de store Linier. Saaledes vil det, saa vidt jeg har forstaaet, ogsaa vise sig i det Besparelsesudvalg, der arbejder i Folketinget; men nu maa vi jo se, hvad Udvalget bringer i Forslag, naar det en Gang kommer til et Resultat. For Statsbanernes Vedkommende tror jeg imidlertid, at det efterhaanden maa komme til større Besparelser, hvis den nuværende Ledelse overhovedet skal faa nogen Glæde af sit Arbejde indenfor Statsbanerne. Gaa med til noget af tvivlsom Karakter for Tiden har vi derimod ikke kunnet, derfor har vi taget Afstand fra Ministerens Forslag.

J. V. Christensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at naar jeg har draget det Spørgsmaal, som jeg omtalte, frem her i Salen i